

Gyurác Ferenc: Magyar Nyugat
Alsószilvágyi égbolt Könyvkiadó, 2013.

2013 év végén vehették kezükbe az olvasók a 390 lelket számláló Vas megyei településen élő és alkotó Gyurác Ferenc hatodik könyvét. Az ízléses kivitelű esszékötet borítóján Vasszilvágy távlati képe látható, a fotót a szerző készítette. A kötetben megjelent írások mindegyike rangos irodalmi lapokban látott napvilágot, amelyekben az író évtizedek óta rendszeresen publikál. A Vasi Szemle főszerkesztőjének eddig megjelent műveit olvasva meggyőződhattünk már róla, hogy érdeklődési köre mind horizontálisan, mind vertikálisan széles távlatokba tör – az 1988-ban a Magvetőnél megjelent első könyvében doktori disszertációját tette közkinccsé, *Jelen lenni a történelemben – Veres Péter magyarságtudata* címmel, 2000-ben megírta Bük monográfiáját, a *Két szűk évtized* című könyvében pedig irodalomkritikai írásaival jelentkezett. Gyurác Ferenc a rendszerváltás éveiben érkezett az „érett férfikorba”, magától értetődő, hogy gondolkodó, a nemzet sorsáért aggódó és jobbító szándékkal tenni akaró értelmiségiként magával ragadta az akkori idők politikai forrongása. Bár életútja később nem a politikus pálya felé vitte, a népi írók szellemi örökösének vallja magát, s ez megalapozza a társadalmi-nemzeti problémák iránti érzékenységet. Az *Alsószilvágyi égbolt* írásai is erről tesznek tanúságot. A „szabadrablást”, egy napjainkban aggasztóan teret hódító jelenséget helyez középpontjába, mégpedig a keresztény ember szemszögéből: a szexualitást, jobban mondva annak pornográfiává züllését, gazdasági-politikai érdekcsoportok által üzletileg jól megfontolt szándékkal, tudatosan végrehajtott degradálását és szabadpiaci értékesítését. Az író nem kizárólag valláserkölcsei aggályait fogalmazza meg (de megteszi, mert keresztény emberként meg is kell tennie), hanem a józan észre és az oly szívesen sutba dobott pszichológiai érvekre is apellál, mint az érzelmi élet sivatagosodása, a lelki fásultság, amelyek a társadalomban gyökeret eresztve okoznak károkat a „fogyasztás” eredményeként. A helyzetet nem egyszerűsíti le azzal, hogy a mai viszonyokat teszi felelőssé: rávilágít, hogy az elmúlt öt-hat évtized gazdasági, szellemi, morális vákuumába miként tört be, és töltötte fel bűzös lötytyével az alattvalókra cinkosan kacsintó hatalom, elfogadtatva az istentagadást és az érzékiség-

get, amely napjainkra emelkedett igazán kultusszá. Ennek mond elene a könyv szerzője, a szeretetet vallva az igazi esztétikumnak. Átsüt ezeken az írásokon az erkölcs fénye, mert a társadalom alapértékének az erős és szeretetteljes családi köteleket vallja, ellentétben a hasznossági elv alapján piederestálra emelt szingli-léttel, amely végső soron mindig az önzésben (és az elmagányosodásban) éri el célját. Vészharangot kongat? Lehet, de felelősséggel teszi, Istent szólító hajnalain. Megállíthatatlannak látszó folyamat, amiről ír; az ember Teremtőjét félreállítva magát akarja megtenni élete kizárólagos irányítójának. Ha tehetségével, szorgalmával a hazai földön akarná megkeresni mindennapi betevőjét, és nem a reklámokban folyton tudatába szórt pazar életről álmodna, melyre persze csak „nyugaton” nyílik lehetőség... Ha a gazdag néprajzi hagyományokat örökül hagyó régi falusi életforma alapján kivirágozna egy önellátó, erős gazdaság – nem volna „tűz a faluban”, ahogy a Kormorán énekelte 1984-ben. Gyurác Ferenc nem bús nosztalgiával réved a múltba, esszéinek sorait meggyőződés vezeti, mondatai pontos nyílvezzőként csapódnak a tudatunkba. Ezért is fájnak ennyire. A kereszténységet, a megváltottság tudatát és az eljövendő boldogságba vetett hitet, amely örömmel tölti el napjainkat, évszázadok óta lankadatlan próbálják az ész és a ráció nevében aláásni, egykor kormányzati szintről is, ma már „csak” pénzügyi-gazdasági érdekcsoportok szintjén. Mert a konkoly igyekszik megfojtani az értékes gabonát, s ez érzékelhető Párizs, Urikány és Alsószilvágy ege alatt is.

Both Balázs

**Iratkozzon fel a Magyar Napló
 levelezőlistájára!**

Küldje el nevét és e-mail címét
 az info@magyarnaplo.hu
 e-mail címre, vagy iratkozzon
 fel honlapunk
 Hírlevél rovatában:
www.magyarnaplo.hu